

[Lilli Gyldenkilde]

mandsforslaget. Dertil vil jeg sige, at skraldemandsforslaget aldrig har været dødt, så der er ikke tale om nogen genoplivning. Der er tale om, at vi ikke har bragt diskussionen herved i salen før nu undtagen i spørgsmål i udvalg og i spørgetid osv., men nu har vi bragt det ned til en drøftelse, så vi kan arbejde videre med det under udvalgsarbejdet og få nogle tal frem, der viser, at der er brug for det her. Men der er altså overhovedet ikke tale om, at skraldemandsforslaget har været dødt.

Lad mig endvidere sige, at flere – i hvert fald regeringspartierne og arbejdsministeren – har været enige i den filosofi, der ligger bag orlovsordningerne; det kan man ikke afvise. Hr. Ole Vagn Christensen var endda så enig, at jeg en overgang troede, at han støttede forslaget. Det må jeg så erkende at han ikke gør, men han var i hvert fald meget venligt stemt over for det, og det kan jeg godt forstå, for det er der ualmindelig mange socialdemokrater der også er ude på arbejdspladserne, og jeg vil håbe, at den imødekommenhed, som trods alt kom fra hr. Ole Vagn Christensen, er andet og mere end blot at stryge folk med hårene uden for denne sal, og at det virkelig betyder, at man vil se alvorligt på dette her, for det er altså uforståeligt ud fra en logisk betragtning, at det er så meget værre at lade folk komme på en arbejdsfordeling, hvor de modtager deres dagpenge, som er af samme højde som lønnen for den, der er i arbejde og i stedet får løn. Det er simpelt hen uforståeligt, for der er ikke anden logik i det, end at staten skal spare på dem, der vil dele deres arbejde med andre, og at de derfor kun skal have 80 pct.

Jeg tror, det var hr. Jørgen Estrup, der sagde, at det ikke skal være en diskussion om 80 eller 100 pct., for det er ikke det, der er så vigtigt. Jo, det er lidt vigtigt, for folk kan ikke begribe, hvorfor finansministeren skal spare på dette punkt. Det kommer vi til at diskutere endnu mere, end vi gør i dag, for hensigten er jo, at man under de kommende overenskomstforhandlinger skal se, om man kan nå til enighed om at få bygget oven på disse ordninger under overenskomstforhandlingerne ude i det virkelige liv. Disse ordninger falder jo tilbage til nogle lavere satser, medmindre der bliver grebet ind herindefra, og jeg håber naturligvis, at vi kan få en sund og fornuftig drøftelse af, at det er noget, vi bør gøre. Vi bør ikke lave be-

sparelser på dette område; man bør give 100 pct.

Jeg synes også, at småbørnsorloven viser noget om, hvor bureaukratisk og tosset, vi bærer os ad, nemlig at vi herindefra siger, at de må få 80 pct., men gerne må få fyldt op af kommunerne. Resultatet var så, at mange kommuner sagde ja, og da det så kom til, at ordningen pludselig blev en succes, indså de, at det havde de slet ikke råd til, for de sparede jo ikke de penge på daginstitutionspladserne på grund af de lange ventelister på daginstitutionspladser.

I stedet for har man fået en ordning, som almindelige mennesker ikke kan forstå. Var man hurtig og meldte sig til meget hurtigt, kunne man få langt over 80 pct. Var man ikke så hurtig til at tilmelde sig, kunne man få de 80 pct. Det er virkeligheden i dag derude.

Jeg skal vende tilbage til den ordning en anden god gang, for jeg mener egentlig, at vores forslag meget gerne skulle være inspirator til de permanente ordninger, vi skal have lavet til afløsning af de forsøgsordninger, der kører i øjeblikket. Det var SF's hensigt at sige: Jamen når vi nu har tre forsøgsordninger kørende, kunne vi så ikke få lov til at køre en fjerde, og så, når den forsøgsperiode var forbi, se på, hvad der havde givet mest, hvad vi havde fået mest ud af? Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der vil komme endnu flere, som vil dele deres arbejde med en arbejdsløs, hvis de kan få 100 pct. i dagpenge i stedet for 80 pct.

Hr. Per Stig Møller har jeg svaret lidt, og jeg vil forbigå Venstre og Fremskridtspartiet, for de har jo kendte synspunkter, som jeg ikke behøver at gå ret meget ind i.

Men jeg vil gerne sige følgende til hr. Jørgen Estrup: Der er to garantier i dette her for, at der er en tidsbegrænsning i det. Den ene er, at ordningerne kan opsiges med 14 dages varsel, hvis der er behov for, at den pågældende, der er inde i en sådan ordning, får anvist et andet arbejde.

Den anden er, at der ikke kan være flaskehalse – det var bl.a. hr. Helge Sander inde på – for hvis ikke der er nogen til at genbesætte jobbene, kan man ikke lave ordningen. Så der er seler og livrem og det hele i dette forslag.

Men det er jo heller ikke det, det handler om. Det handler om, at man ikke vil være med til det, og det er jo lidt ærgerligt, men jeg tror, der vil komme et krav udefra, sådan at vi bliver